

Uforødelagtigt om Arbejdernes Repræſentanter. Det var min Opfattelse, at de havde en alvorlig Villie til at komme Arbejdernes Krav i Møde, til at gjøre, hvad de kunde, for at fremme, hvad de anſaa for at være Arbejdernes Sag, men at de her i Thinget vare komne til at følge en Storspolitik, ſom førte bort fra Maalet i Stedet for at føre til Maalet. Og det ærede Medlem godtgjorde jo egentlig dette ſelv, naar han — ganſke viſt i den ſtærkeſte Modſigelse til Ordføreren — ſagde, at de vilde ikke bevilge den nuværende Regjering Nogetſomhelſt. Det forekommer mig, at en ſaadan Uttring af det ærede Medlem er det ſtærkeſte Dementi af de Ord, Ordføreren talte, om, at fra hans Side ſtillede man ſig upolitift til Sagen. Det forekommer mig derfor, at al denne Tale fra Ordføreren Side er ſlaaet til Jorden med denne Sætning. Da Tiden nu er ſaa lang fremrykket, ſkal jeg iøvrigt ikke gaa dybere ind paa Sagen. Det ærede Medlem fra Ribe (Buſt) er jeg iøvrigt alſor bange for til, at jeg ſkulde give mig det aller Mindſte af med ham. Han kan kſje mig, hver Gang han kommer, jeg tror nok, at jeg herefter vil tage det Parti at paſſe mig ſelv, naar Talen er om at komme i nogenſomhelſt Kontakt med ham; thi det kan jeg nok indſe vil medføre meget betydelig Fare.

Finantsministeren (Eſtrup): Efter at Iſte Behandling af dette Lovforſlag her i Thinget var endt, blev der af Fler-tallets Ordfører væſentlig kun gjort een Indvending gjældende mod § 8, nemlig den, at den omfatter en ſaa ſtor Række af Statsarbejder, ſom trængte til nøiere Prøvelse, at det vilde være urkeſtøft, om man vilde indlade ſig paa en ſaadan Prøvelse, da ſaa Lovforſlaget vilde komme for ſilbe frem til at kunne gjøre nogen Nytte. Det var, om ikke den eneſte Grund, ſaa i alt Fald abſolut Hovedgrunden, ſom Fler-tallets Ordfører anførte for, at Fler-tallet her i Salen ikke vilde gaa ind paa § 8, og i Henhold til denne var det, at han allerede ſtrag bebudede, at Paragrafen ikke var antagelig for dette Thing. Senere er der kommen en Indvending frem, en Indvending, ſom ogſaa er fremkommen fra andre Sider og fremhævet med megen Styrke, nemlig den, at Lovforſlaget, naar det ikke indeholdt direkte Gaver til Kommunerne, vilde være uden Betydning, fordi de i § 8 foreſlaaede Arbejder ikke kunde udføres ſaa tidlig, at de paa nogen mærkelig Maade vilde kunne formindſke Manglen paa Arbejde og alſaa forbedre Arbejdernes Stilling. Denne Indvending er ganſke ugrundet,

i alt Fald for den langt overveiende Del af de foreſlaaede Arbejders Vedkommende. De ere — det er allerede udtalt, men jeg maa gjentage det — ſaaledes forberedte, at de kunne ſættes i Gang ſtrag, og naar den ærede Ordfører fremhævede forſkjellige Bevillinger ſom Exempler og ſom haandgribelige Exempler paa, hvor lidet det kunde nytte at vedtage ſaadanne Bevillinger, da de forſt vilde kunne komme til Udførelſe og Fuldførelſe om lang Tid, og i ſaa Henſeende navnlig nævnte diſſe Skibsbygninger, ſaa maa den ærede Ordfører dog for det Førſte have været opmærkſom paa, at der her ikke er Tale om at ſøge en Bevilling, til at fuldføre Skibe, men kun til at paabegynde ſaadanne. Han vil jo dog næppe kunne mene, at man, naar der ſtaar opført 10,000 Kr. til et Fyrſkib, mener for diſſe 10,000 Kr. at bygge et Fyrſkib færdigt. Nei, de 10,000 Kr. repræſentere netop, hvad der efter Regjeringens nøie Overveielse kan finde Anvendelse i ſaa Henſeende i en beſtemt Tidsperiode. Selv om det nu ogſaa ſkulde være Tilfældet, naar man beſtiller en Dampfærge — for at tage et ſtort Exempel — hos et Firma, at vedkommende Skibsværft ikke vilde være i Stand til lige ſtrag, Dagen efter, at lægge Skjolen til dette Skib, ſelv om der vilde hengaa nogen Tid, inden ſelve Bygningen af Skibet kunde paabegyndes, ſaa er det jo dog ſelvfølgelig, at i ſamme Dieblik, Beſtillingen er gjort, er Værftet i Stand til at antage langt flere Arbejdere, end det har i Forveien. Dette er allerede nævnt af det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dineſen), og det forekommer mig at være ſaa indlyſende, at det forekommer mig ikke har kunnet ſe det ſelv. I det Dieblik en Forretning modtager en Beſtilling, ſom ſikrer den Arbejde for længere Tid, er det i Stand til ſtrag at antage flere Arbejdere for hurtigere at fremme de Arbejder, ſom allerede ere paabegyndte. Den Indvending mod Lovforſlagets § 8, at det med denne Paragraf ikke vil afhjælpe Nøden i den Tid, Nøden herſker, er aldeles ubegrundet, i alt Fald for den langt overveiende Del af de foreſlaaede Arbejders Vedkommende. Saa længe Indvendingerne mod Lovforſlagets Hovedpunkt, Arbejdsparagrafen, indſtrænkede ſig til det, at der maatte kræves en omhyggeligere Underſøgelse, forinden man kunde gaa ind paa ſaadanne Arbejder, og at ſaadanne Arbejder, ſelv om vi bevilgede dem ſtrag, ikke vilde komme Arbejderne til Nytte indenfor den Tid, Nøden herſtede, havde jeg endnu noget Haab om, at man vilde kunne komme